

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Ze Lwowa. —

C. K. Rząd krajowy ogłosił następujący
O k ó l n i k.

Względem przestrzegania nakazanych od Kościoła postów.

Aby istniejący przepis względem policyjnego przestrzegania nakazanych od Kościoła postów do ścisłego zachowania doprowadzić, i na tych, którzyby temu przykazaniu umyślnie wbrew postępowali, jednokształtne przestępowanie karne oznaczyć, w skutek najwyższej uchwały N. Pana z d. 14. Kwietnia r. b. i dekrety wysokości Kancelaryi nadwornej z d. 22. Kwietnia r. b. do liczby 9211/777. postanowionem zostało, co następuje:

§. 1. Austernicy, trakterowic i garkuchnicy obowiązani są z reguły w dniach postu dla gości swoich potrawy postne gotować i tylko jako wyjątek dozwala się onym na szczególne żądanie, wszakże w osobnej izbie, lub jeżeli do tego na sposobności zbywa, przynajmniej na osobnym stole, także i mięsne potrawy dawać.

§. 2. Działający przeciw temu austernicy, trakterowic i garkuchnicy w pierwszym razie przekroczenia, dwoma do dziesięciu ZR. lub aresztem od jednego dnia do pięciu, w powtórnym, dziesięcią do pięćdziesiąt ZR. lub aresztem od pięciu do dwudziestu pięciu dni, a w trzecim: zamknięciem doczasowem professyi od jednego do trzech miesięcy karani być mają. Do kary zamknięcia professyi, zarazem zagrożenie przydać należy, iż czwarte przekroczenie w professyjach osobistych, zupełną utratę professyi, w professyjach zaś do realności jakiej przywiązanych, uznanie niezdolności do prowadzenia professyi własną osobą, za sobą pociągnie, na co w wydarzonym przypadku wyrokować należy.

§. 3. Kary pieniężne w Monecie Konwencyjnej placone być i miejscowemu Instytutowi Ubogich przypisać mają.

§. 4. W miastach, gdzie Dyrekcyje policyi lub Kommissaryjaty policyi znajdują się, te są Urzędami, które nad przestrzeganiem przepisu §fem 1szym objętego czuwać i na wykraczających karę wymierzać mają; we wszelkich zaś innych

miejscach i po wsiach, Zwierzchności polityczne do urzędowania w tej mierze powołane są.

§. 5. Postępowanie będzie summaryczne, i zależy jedyne na zaprotokółowaniu wysłdzonego i obwinionemu dla wnczenia zarzutów, przy dwóch świadkach oznajmionej istoty czynu, nakoniec, na wydaniu w tej mierze wyroku.

§. 6. Wyroki na karę, dziesięć ZR. przynoszącą, lub na doczasowe zamknięcie professyi, na prowincyi, i w ogólności za obwodem stołecznego miasta, poprzedniczo Urzędowi Cyrkułowemu, a wyroki na karę doczasowego professyi zawieszenia w głównych miastach prowincyi, krajowemu rządowi do potwierdzenia przełożone być mają. Wyroki kary na całkowitą utratę professyi lub uznanie osobistej niezdolności do prowadzenia professyi, w każdym razie potwierdzenia rządu krajowego potrzebują.

§. 7. Rząd krajowy lub Urząd cyrkulowy wyrok takowy potwierdzić, złagodzić, lub też na uwolnienie obwinionego od kary, odmienić może. Od wyroków karanych potwierdzonych lub złagodzonych, dalsze odwołanie się (rekurs lub droga łaski) nie ma miejsca.

Od wyroków, które wyższemu rozpoznaniu z Urzędu (§. 7.) nie podlegają, odwoływać się można za obwodem miasta głównego, do cyrkulowego Urzędu, w mieście głównem do Rządu krajowego, ale nie dalej.

§. 8. Rekurs, albo prośba w drodze łaski, wniesione być mają u pierwszej Instancyi ustnie, lub na piśmie w przeciągu trzech dni, inaczej odrzucone być powinny.

§. 9. Potwierdzone przez Rząd krajowy wyroki na karę utraty professyi, albo uznania osobistej niezdolności do utrzymywania takowej, jeżeli wyrok zapadł w Instancyi policyjnej, udzielane być mają Zwierzchności politycznej, aby stosownie do okoliczności, to co należy, względem professyi rozporządzone było.

Ten najwyższy przepis ogłasza się dla powszechnej wiadomości i najściślejszego zachowania.

We Lwowie d. 17. Maja 1828.

(Następują podpisy.)

— Z Wiednia. —

Doniesienia pod d. 25. z. m. datowane zawierają pocieszającą wiadomość, że choroba Jego

C. Wys. Arcy-Xięcia Rudolfa, Kardynała i Arcybiskupa Ołomunieckiego, szczęśliwie skończyła się i chory do zupełnego przychodzi zdrowia.
(G. W.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka.

Senat Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej przystąpił do uchwały Izby Reprezentantów, aby posiedzenia w d. 26. Maja zamknąć. — Na wniosek P. Coulter uchwalił Senat, aby prosić Prezydenta o złożenie wszystkich dokumentów dyplomatycznych, dotyczących się sporów z Brazylią i Buenos-Ayres. — Do układów o północno-wschodnią granicę Zjednoczonych Stanów mianował Prezydent PP. Alb. Gallatin z Pensylwanii i Wm. Pitt Paebie z Mainy. (G. W.)

Portugalia.

Gazeta Lizbońska z d. 4. Czerwca zawiera następujący wyrok Infanta Rejenta Dom Miguela: »Ponieważ postanowiłem osobiście dowodzić wojskiem, przeto rozkazałem, aby utworzony został sztab jeneralny. Minister wojny upoważniony do wykonania niniejszego wyroku.«

»W pałacu Ajuda d 27. Maja 1828«

(podp.) »Infant Rejent.«

Po tym wyroku następuje organizacja sztabu jeneralnego, złożonego z 31 Jenerałów czyli Oficerów wyższego stopnia, między którymi znajdują się Jeneralny Dyrektor szpitalów, Jeneralny Dyrektor poczt i Jeneralny dostawca.

W d. 3. Czerwca wydano do załogi Lizbońskiej następującą odezwę:

»Żołnierze! Stronictwo wojskowe, jakie się raptownie ukazało, ośmiela się spokojność i porządek publiczny zaburzać, dla których zachowania i utrzymania wwołaną została milicyja. Stronictwo wspomniane przekroczyło wszelkie ustawy karności; sprzyiega się przeciwko Mojej król. woli i Mojej król. powadze, ponieważ zdradzieckimi i niegodziwymi sposobami stara się resztę uwieść wojska, aby łącznie ochydzić tron, deptać zasadnicze prawa Monarchii i zniszczyć niepodległość narodową i wielkość tronu. Żołnierze! Ci nędzni dowódcy byliby już zaniechali swój szalony zamiar, byliby złożyli broń i byliby prosili o przebaczenie, gdyby demoralizacja nie przeszkadzała im słuchać głosu sumienia, uczucia honoru, Moich przyrzeczeń i przełożeń, jakie w nich wzbudzić powinny przykład rzetelności i wierności, dany przez was Królestwu i całemu światu. Żołnierze! Postanowiłem stanąć na czele wojska; jestto dla Mnie najślachtetniejszy i najzaszczytniejszy stopień. Tym sposobem dam wam

niezaprzeczony dowód Mojego zaufania i poblebiam sobie otrzymać nowe dowody waszej wierności, waszej niezachwianej stałości i waszej waleczności. Idźcie za mną, słuchajcie rozkazów Moich jak najdokładniej, a tak za pomocą Bożą nie wyjdziecie inaczej z walki tylko zwycięzcami.«

(podp.) »Infant Rejent.«

Na rozkaz Jego Królewiczowskiej Wysokości:

(podp.) Hr. Barb.cena,

Szef sztabu jeneralnego.

W Lizbonie d. 2. Czerwca 1828. (G. W.)

Wielka Brytania i Irlandyja.

Sir John Bing mianowany został Gubernatorem wojennym w Irlandyi w miejscu Sir Jerzego Murray, terażniejszego Ministra osad.

P. Croker, który wszedł do Rady tajnej, został Sekretarzem admiralieyi.

Lord Levison Gower mianowany Sekretarzem stanu Irlandzkim w miejscu P. William Lamb.

Sir Charles Stuart, teraz Lord Stuart Rothsey, który długi czas był Posłem we Francyi, obejmuje znowu tę posadę, na której zastąpił był go Lord Granville.

W d. 17. Czerwca przyszło w Izbie niższej do rozpoznania stanu żeglugi handlowej. Jenerał Gascoyne twierdził, że się zmniejszyła liczba marynarzy i okrętów do handlu Angielskiego używanych, i jeszcze w skutek środka, podanego przez P. Huskissona Ministra, który niedawno wystąpił, bardziej zmniejszyć się musi.

P. Huskisson twierdził przeciwnie i na zbicie twierdzenia Jenerała Gascoyne przytoczył kilka przykładów. Tak n. p. liczniejsze są okręty Angielskie użyte do handlu z Brazylią od okrętów innych narodów trudniących się tym handlem; gdy przecie handel ten podzielać mogą w równiej części okręty wszystkich narodów.

Na uczynioną uwagę Vice-Prezydenta kontroli handlowej P. Courtenay, iż ón i jego Kolega, Minister handlu, zajmą się tą okolicznością podczas odroczenia Parlamentu, rzekł P. Huskisson: że systemat jego polityki handlowej pochwalili wszyscy Członkowie Ministeryjum Lorda Liverpoola. Ztąd nie spodziewa się, aby w nim teraz coś edmieniano.

Na posiedzeniu Izby wyższej w d. 16. z. m. zapowiedział Lord King, że wniosek względem powtórnego odczytania biła dotyczącego się miasteczka Penry odłoży na d. 20 t. m.

W d. 20. Czerwca zawiął Angielski okręt parny do Portsmouth, odbywszy żeglugę z Lizbony w 5 dniach. Na pokładzie onegoż znajdował się Poseł Rossyjski w Portugalii, przywiózł ón także depesze od Sir F. Lamb, datowane z d. 14. Czerwca. Dowiadujemy się, mówi Ku-

ryjer, że wojska Junty wojennej Oportskiej nie czynią postępu, jakiego się spodziewano.

Dziennik *Globe and Traveller* z d. 20. z. m. zapowiada odjazd Lorda Heytesbury (Sir William A'Courta) do Rossyi na dzień następujący.*)

Francyja.

Delfinowa powróciła do St. Cloud w dniu 19. Czerwca z podróży do Normandyi przedsięwziętej. W d. 20. odwiedziła także Króla rodzina Orleańska.

Monitor umieścił w swojej urzędowej części dokładny raport Kommissyi, którą Król Jmć postanowieniem z d. 20. Czerwca r. b. względem szkół duchownych średnich mianował. Ten raport ułożony jest dla Króla, i podpisany przez Arcybiskupa Paryzkiego jako Prezydenta, i przez P. Monnier jako Sekretarza Kommissyi.

Izba Parów, która w dniu 19. z. m. w ogólności rozpoznawała projekt do prawa o wyborach, przyjęła na posiedzeniu w dniu 21. pierwsze 11 artykułów projektu względem rozpoznania listy wyborowej. Wiele odmian do tego prawa przełożonych, prawie jednogłośnie przyjęła, mianowicie: wniosek Xięcia Sabran, aby przez nadzwyczajny dodatek do prawa, zabronione było wszelkie uprzednie zgromadzanie się wyborców przed rozpoczęciem się istotnego aktu wyborów, równie i wniosek Margr. Lancosme, który chciał, aby sprawdzanie prawa wyborowego odjęte było Burmistrzom i powierzone zostało Radcom obwodowym pod dozorem Podprefektów.

Izba Deputowanych rozpoznawszy i przyjąwszy na posiedzeniu w d. 19. Czerwca ośmnasty i ostatni artykuł prawa o druku, przystąpiła do głosowania nad całym projektem. Liczba głosujących wynosiła 382; za przyjęciem było 266, przeciwko temu 116 głosów. Później tego prawo zostało przyjęte. Później Izba udała się do biór dla mianowania Kommissyi do projektu P. Labbey de Pompieres, dotyczącego się oskarżenia byłego Ministeryjum. Członkami tej Kommissyi przez bióra mianowanymi są: PP. Manguin, Girod de Montbel, Randot, Dutertre, B. Constant, Delalot, de Lamezan, Agier. W dniu 20. mianowała też Kommissya Prezydentem swoim P. Delalot, a P. Girod de l'Ain Sekretarzem.

W d. 20. t. m. rozpoczęła Izba Deputowanych obrady nad projektem do prawa osta-

tecznego uregulowania rachunków Stanu za 1826.

W Kolegium wyborczém Chateau Gonthier wybrany został Paillard Duclère, Kandydat liberalistów, do Izby Deputowanych. W Clermont obrano Jenerata Simmer, kandydata konstytucyjnego, a w Limoges, Mousnier Buissona, kandydata ministeryjalnego. (G. W.)

Gazeta sądowa, a z tej Gazeta Francuzka donosi: W d. 18. Czerwca ukazał się człowiek blisko 30 lat mający, dobrze ubrany, i z pozoru do rzemieślnika podobny, przed zamkiem w St. Cloud, i żądał, aby był przed Króla stawiony, lecz pomimo powtarzanego żądania odmówiono mu tego. Później udał się do domu gościnnego. Obrażliwe jego także mowy przeciwko Królowi i rodzinie królewskiej, były powodem, iż go aresztowano. Przy rewizyi znaleziono przy nim dwa pistolety kulami nabite, i oprócz tego w kieszeniach proch i kule. Podczas badań zeznał, że się nazywa Pernet. W mieszkaniu jego odkryto także mnóstwo kul i prochu. Pernet słuchany już był przez Sędziego instrukcyjnego. (Inne pisma Paryzkie jeszcze o tym wypadku nie namieniły.)

Depesza telegraficzna z Toulonu doniosła Ministrowi morskiemu o zawinięciu tamże bryga Nizus, który przybył z Bony (w prowincyi Algierskiej Constantine), gdzie zabrał dwa Algierskie korsarskie okręty.

W dniu 18. przybył do Paryża nadzwyczajny goniec z Rio de Janeiro, którego Cesarz Don Pedro wyprawił. Goniec ten odbył podróż w dwóch miesiącach i sześciu dniach. Jak słysząc, przywiózł ważne depesze.

Dziennik *Echo du Gard* donosi: Edward Menrier, oskarżony, że chorągiew trójkolorową zatknął na pewnym gmachu w Nimes, skazany został na dwumiesięczne więzienie i karę pieniężną 4000 fr.

W Dzienniku *Montauban* czytamy: »Donoszą z pewnością, że piorun zabił w d. 27. Maja tego samego człowieka, który zamordować miał Sekretarza marynarki St. Mikołaja de Lagrave, a którego Sąd przysięgłych uwolnił. Zdarzenie to opowiadają z okolicznościami do podziwienia, mianowicie, że człowiek ten zginął na tym samym miejscu, gdzie ofiarę swoją miał zamordować, i że tę samą część ciała miał skalczoną, w którą nieszczęśliwego Sekretarza ugodził.« (W. W.)

Z Toulonu wypłynęły dwa rządowe brygi z 62 jóncami Algierskimi, aby je w Algierze za tyleż jónców Francuzkich wymienić.

(G. W.)

*) Lord Heytesbury w przejeździe swoim do głównej kwatery Cesarza Mikołaja przybył do Wiednia w d. 1. b. m.

Zjednoczone Niderlandy.

J. K. W. Xiążę Oranii, powracając z Petersburga, przybył znowu do Haagi w d. 20. Czerwca. (D. A.)

Szwecyja i Norwegija.

— Ze Sztokholmu d. 15. Czerwca. —

Dzisiaj z południa wyjechała Królowa Jęmość do Ramlosa, gdzie częse lata przepędzić zamysła. J. K. Wysokość Następcy Tronu wyjedzie do obozu pod Schonen, z kąd spodziewany z powrotem w d. 10. Lipca.

Rząd Szwedzki oznajmił władzom swoim w Malmoe i innych portach, że Rossyjska eskadra pod Admiratem Ricord, przeznaczona na morze śródziemne, jest teraz w Kronsztadzie uzbrajana, i że jest wolą rządu, iż, jeźli by do jakiego portu Szwedzkiego zawinęła, by najprzejmiej została przyjęta.

W Maju roku bieżącego zapisano w urzędzie celnym Suardu 1670. okrętów różnych narodów, z pomiędzy których samych Angielskich i Hanowerskich było 557, a Francuzkich tylko 4. (D. A.)

Turecyja.

— Ze Stambułu d. 10. Czerwca. —

W d. 31. Maja wypłynął do Dardanellów oddział floty Tureckiej pod dowództwem Vice-Admirata Tahir Paszy, złożony z 17 okrętów, między temi 10 palnych statków, i w dniu 5. b. m. przybył pod zamki Hellespontu; drugi oddział floty Tureckiej pod rozkazami Kapudana Paszy, złożony z 4 okrętów liniowych, 2 fregat, 2 korwet i kilku małych statków, stoi ciągle na kotwicy w zatoce Bujukderskiej, na przeciwko ujścia kanału.

Porta ogłosiła już manifest swój jako odpowiedź na Rossyjskie oświadczenie wojny. *)

*) Właśnie teraz zatrudnieni jesteśmy przekładaniem tego bardzo długiego dokumentu, którego czytelnikom naszym udzielimy.

(P. D. A.)

W stolicy i jej okolicach panuje zupełna spokojność i bezpieczeństwo; ani wypłynienie floty, ani przechód wojsk, które zawsze bezprawa i nieład odznaczały, tą razą do najmniejszego zaburzenia nie dały powodu. Gdyby nie rekruci dla wojska regularnego i milicyje, które z prowincyj Azyjatyckich przybywają, załedwieby domyśleć się można, że Porta jest w wojnie. Z Szumli odebrano wiadomości, iż tamże przybył Hussein Pasza, i zajęty jest zebraaniem milicyj z Rumelii, aby tameczne umocnić stanowisko. W. Wezyr gotuje się do wyjazdu ze stolicy, skoro Rossyjanie przejdą Dunaj.

Przed kilką daniami przyprowadzono tu kilku kozaków, wziętych w niewolę w pierwszych utarczkach nad Dunajem. Obejście się z tymi jeńcami okazuje, że i w tym względzie zasła odmiana w postępowaniu rządu Tureckiego. Jeńcom tym nie odebrano broni aż do chwili, w której przed W. Wezyrem stawieni byli, i nie odprowadzono ich jak zwyczajnie do więzienia (Bagno), lecz oddano ich pod dozór Seraskiera Chosrew Paszy.

Król. Pruski Jeneralny Kommissarz, Baron Canitz, powrócił z przejażdczki na równiny Troi.

Król. Duńskiemu Ministrowi Rezydentowi Baronowi Hübsch, naznaczył W. Wezyr dnia 16. t. m. na postuchanie. Postuchanie u Sultana nastąpi dopiero po święcie Kurban - Bajramu.

Okręt parny Angielski Swift, który tu przed kilką tygodniami zawinął, jest teraz własnością rządu Tureckiego, który go kupił za 450,000 piastrow. Nie daleko ujścia Bosforu odkryto znaczne warstwy węgla kamiennych, które dla tego okrętu będą wydobywane. Czyli rząd dozwoli tego okrętu kupcom do pokonania prądu morskiego i przeciwnych wiatrów przy przebywaniu Dardanellów i Bosforu, jeszcze nateraz nie wiadomo. - Tymczasem tutejsi kupcy i zagraniczni żeglarze pochlebiają sobie, że Porta odstąpi tą razą od ścisłego zamknięcia morza czarnego, i pod pewnymi warunkami dozwoli niektórym okrętom odpływać do Portów Rossyjskich. (D. A.)